

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zł., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

XXIX. *)

FUNDACYA

JANA i JULIANA BAYERÓW,

którą ustanowiono stypendya dla uczniów szkoły technicznej krakowskiej i dla uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego,

zatwierdzona reskryptami Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 24 maja 1876 L. 23217 i z dnia 29 listopada 1892 L. 95267.

AKT FUNDACYJNY.

Pan Julian Bayer, profesor-emeryt byłej szkoły głównej w Warszawie, złożył na ręce krewnego swego pana Konrada Wentzl, kupca i obywatela w Krakowie, kapitał 5000, t. j. Pięć tysięcy złotych waluty austriackiej z poleceniem, aby takowy na realności swej pod L. 25 Gm. VII. Piasek 94 Dz. IV. zabezpieczył z obowiązkiem opłacania od takowego rocznego procentu po 5% i przeznaczył kapitał ten na wieczystą fundację, a w szczególności w połowie, t. j. w kwocie 2500 złr. w. a. na ustanowienie fundacyi pod nazwą „Jana i Juliana Bayerów“ dla ucznia szkoły technicznej krakowskiej, religii chrześcijańskiej, poświęcającego się nauce handlowej, w drugiej połowie zaś, t. j. w kwocie 2500 złr. w. a. pod nazwą „Juliana Bayera“ dla ucznia Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, religii chrześcijańskiej, poświęcającego się matematyce, fizyce i astronomii, poruczając zarazem obowiązek kuratora fundacyi tej panu Konradowi Wentzl.

Ponieważ pan Konrad Wentzl na mocy obligu przed Notaryuszem Stefanem Muezkowskim dnia 6 listopada 1871 zeznanego, kapitał ten 5000 t. j. Pięć tysięcy z obowiązkiem opłacania procentów od takowego po 5% od 1-go stycznia 1872 poczynszy, w stanie biernym realności pod L. 25 Gm. VII. Piasek 94 Dz. IV., wedle ks. gł. Gm. VII. Piasek vol. nov. 4 pag. 473 n. 14 on. na rzecz fundacyi stypendyalnej „Jana i Juliana Bayerów“ już zabezpieczył, przyjąwszy zarazem obligiem powołanym obowiązek zaspokojenia z własnych funduszów wszelkich z założeniem i ubezpieczeniem fundacyi tej powstałych opłat i należności skarbowych, przeto fundacya ta

wchodzi w życie po zatwierdzeniu niniejszego listu fundacyjnego pod następującymi warunkami:

1. Procent roczny od kapitału fundacyjnego przeznaczony jest na utworzenie dwóch równej wysokości stypendyów, z których jedno nosić będzie nazwę „Jana i Juliana Bayerów“, a drugie nazwę „Juliana Bayera“.
2. O stypendyum pierwsze, t. j. Jana i Juliana Bayerów ubiegać się mogą uczniowie Instytutu technicznego w Krakowie lub tego zakładu naukowego, któryby w miejsce Instytutu technicznego wstąpił, a na wypadek, gdyby żaden tego rodzaju zakład w miejsce Instytutu technicznego nie został ustanowionym, uczniowie wyższej szkoły realnej w Krakowie, którzy to uczniowie mają być religii chrześcijańskiej, poświęcać się nauce handlowej, a odznaczać się pilnością i dobrymi obyczajami.
3. O stypendyum drugie, t. j. Juliana Bayera ubiegać się mogą uczniowie Uniwersytetu Jagiellońskiego religii chrześcijańskiej, oddający się matematyce, fizyce, lub astronomii.
4. Rozdawnictwo obu stypendyów przysłuży kuratorowi fundacyi z pomiędzy trzech kandydatów, których mu przedstawi Dyrekeya Instytutu technicznego, lub zakładu w miejsce Instytutu technicznego utworzonego, a względnie wyższej szkoły realnej, odnośnie do stypendyum pierwszego, zaś Wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego odnośnie do stypendyum drugiego.
5. Oba stypendya udzielone będą w zasadzie na rok jeden, w razie jednak, że obdarzeni pracą swoją i zachowaniem okażą się szczególnie godnymi pobieranego stypendyum, wówczas na przedstawienie Dyrekeyi, a względnie Wydziału, mogą być przez kuratora utrzymanymi przy stypendyum na rok następny i tak dalej, aż do ukończenia studyów w przerzeczonych naukowych zakładach.
6. Stypendya wypłacane będą w c. k. głównym urzędzie podatkowym w Krakowie, za kwitem przez Dyrekeyę Instytutu technicznego, a względnie przez dziekana Wydziału filozoficznego koramizowanym, w ratach kwartalnych z góry.
7. Dochody interkalarnie obu stypendyów przeznaczone być mają na utworzenie zadań konkursowych dla uczniów tychże zakładów naukowych, dla których przypadało stypendyum, ułożeniem zaś warunków tychże zadań konkursowych, oraz ich przeprowadzeniem, zajmie się w każdym wypadku wła-

*) Ciąg dalszy ogłoszonych fundacyj. Zobacz *Dziennik Rozporządzeń* z r. 1897 str. 42.

dza bezpośrednio przełożona odnośnego zakładu naukowego w porozumieniu z kuratorem fundacyi.

8. Kuratorem fundacyi jest pan Konrad Wentzl, obywatel i Rada miejski w Krakowie, a po tegoż śmierci każdorazowy burmistrz miasta Krakowa, dopóki ci będą obieralni. — W razie zaś, gdyby obieralność zniesioną być miała, kuratorya wraca do successorów prawnych pana Konrada Wentzla w porządku primogenitury. Gdyby zaś tych nie stało, kuratorya przechodzi na Arcybraństwo Miłosierdzia w Krakowie.
9. Zwierzchni nadzór nad fundacyą przysłuży c. k. Namiestnictwu we Lwowie, jako władzy nad fundacyami czuwającej, której Dyrekcya Instytutu technicznego i Wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego corocznie sprawozdanie składać są obowiązani.
10. List fundacyjny sporządza się w pięciu egzemplarzach, z których jeden złożonym być ma w Archiwum Wysokiego c. k. Namiestnictwa, drugi w Archiwum Dyrekcyi Instytutu technicznego w Krakowie, trzeci w Archiwum Wydziału filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, czwarty w Archiwum Magistratu miasta Krakowa, a piąty oddanym panu Konradowi Wentzlowi kuratorowi fundacyi.

Fundacyę niniejszą Dyrekcya Instytutu technicznego i Wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego niniejszem przyjmują i razem z panem Konradem Wentzlem, jako kuratorem przyrzekają dopełniać ściśle obowiązków, jakie im fundacya nakłada.

W dowód czego następują podpisy za przyciśnięciem pieczęci.

Dan w Krakowie dnia 12 kwietnia 1876.

Dr. Fryderyk Zoll m. p.
Rektor c. k. Uniwersytetu Jagiell.

Konrad Wentzl m. p.

Dr. Brzeziński Paweł m. p.
Dyrektor c. k. Instytutu techn.

Dr. Zybkiewicz m. p.
Prezydent miasta.

(L. S.)

L. 23217.

„Niniejszy list fundacyj stypendyjnych Juliana Bayera, zatwierdza c. k. Namiestnictwo w całej osnowie.“

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24 maja 1876.

W zastępstwie:

(L. S.) *Bartmański* m. p.

Dodatkowy artykuł do listu fundacyjnego ś. p. Jana i Juliana Bayerów.

Na podstawie upoważnienia c. k. Namiestnictwa, jako władzy mającej nadzór nad fundacyą imienia Jana i Juliana Bayerów, udzielonego reskryptem z 19 marca 1892 L. 20614 zmienia się ustęp 7 niniejszego aktu fundacyjnego w ten sposób, iż począwszy od najbliższego

roku szkolnego, dochody interkalarnie obu stypendyów przeznaczają się na zwiększenie kapitału fundacyjnego.

Kraków, dnia 3 listopada 1892.

Konrad Wentzl m. p.

Szlachtowski m. p.
Prezydent m. Krakowa.

Madeyski m. p.
Rektor Uniwersytetu Jagiell.

(L. S.)

Jan Rotter m. p.

Dyrektor c. k. państw. szkoły przemysłowej.

L. 95267.

C. k. Namiestnictwo, jako najwyższa władza nad fundacyami w kraju, zatwierdza powyższe postanowienie dodatkowe w zupełności.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 listopada 1892.

W zastępstwie:

(L. S.) *Łoś* m. p.

L. 25503/98.

I.

OBWIESZCZENIE.

W obec grożącego **niebezpieczeństwa zawleczenia szkodnika „kiermcia lub czerwca“** (*San Jose — Schildlaus*) (*aspidotus perniciosus*) Wysockie c. k. Ministerstwo rolnictwa zarządziło, aby na razie **c. k. rolniczo-chemiczna stacya doświadczalna w Wiedniu** przedsiębrała bezpłatnie badania części takich roślin, które są podejrzane o zarażenie przez tego szkodnika. Wszystkie podejrzane przedmioty należy przeto przysyłać do tej stacyi doświadczalnej.

Co niniejszem Magistrat podaje do wiadomości stron interesowanych wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 16 kwietnia 1898 L. 24816.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 3 maja 1898 r.

Prezydent miasta:

J. Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych.)

Posiedzenie nadzwyczajne (49 w kad. XI.) z dnia 17 lutego 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. wiceprezydent miasta: Dr. Jakubowski Faustyn.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych 37. Radey miejscy: ks. Dr. Bukowski, Dr. Cyfrowicz, Dr. Górski, Dr. Jordan, Knaus, Kroebł, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski Franc., Dr. hr. Potocki, Rotter, Dr. hr. Tarnowski, Dr. Weigel, Dr. Wiszniewski, hr. Wodzicki (14) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś

nieobecności swej r. m.: Biborski, Dr. Ichbeiser, Dr. Leo, Łapiński, Dr. Popiel, Dr. Rosenblatt (6).

Początek posiedzenia o godzinie 6-ej wieczór.

Sekretarz odczytał wniesione do Rady pismo:

Koło mieszczańskie prosi o **oddanie robót wodociagowych** w ręce miejscowych sił inżynierskich, fabrycznych, rękodzielniczych i robotniczych.

Przekazano komisji wodociągowej. (L. 10399). —

R. m. Kwiatkowski zapytuje się Przewodniczącego, czy mu wiadomo, że **realności po ś. p. Rzewuskim** są w zupełnym zaniedbaniu i czy jest środek zmuszenia tych, którzy obecnie realności tych używają, do utrzymania ich w należyтым stanie?

Wicepr. Dr. Jakubowski wyjaśnia, iż sprawę tę postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Sekcyi III., a następnie otrzyma Rada miejska wyjaśnienie.

Radca Magistratu Skrzyniarz wyjaśnia, iż wskutek rezolucyi Sekcyi I. Magistrat wysłał komisję do zbadania realności po ś. p. Rzewuskim przy ulicy Floryańskiej i sprawa ta będzie wkrótce załatwioną. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Imieniem Sekcyi I. i II. dyrektor Budownictwa Wdowiszewski wnosi:

Rada miasta uchwali!

Celem poparcia przedsięwzięcia **budowy kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów,*)** Gmina miasta Krakowa obowiązkuje się:

***) Sprawozdanie o potrzebie poparcia przedsięwzięcia budowy kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów.**

Przedsiębiorca budowy p. Jakób Judkiewicz przedstawił c. k. Ministerstwu kolejowemu szczegółowy projekt budowy kolei lokalnej z Krakowa do Kocmyrzowa (Barana) z odnogami do Mogiły i Krzesławic, a c. k. Ministerstwo kolejowe reskrytem z dnia 23 marca 1897 r. L. 1881 uznało, że projekt ten jako odpowiedni może służyć za podstawę dochodzenia reambulacyjnego i postępowania wywłaszczającego.

Wskutek tego c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskrytem z dnia 16 kwietnia 1897 r. L. 33602 wyznaczyło termin dla komisji obchodowej i wywłaszczenia na dzień 24 maja 1897 r. i dni następne; a powierzyło kierownictwo tej komisji c. k. Rady dworu, Delegatowi Namiestnika p. Kazimierzowi Laskowskiemu. Edyktem z dnia 29 kwietnia 1897 r. L. 306 zawiadomił o tem p. Delegat interesowane gminy, a zatem także gminę miasta Krakowa i Magistrat, jako władzę miejscową. Na wniosek Sekcyi I. Rada miasta na posiedzeniu dnia 13 maja 1897 r. upoważniła Radców miejskich pp.: Jana Kwiatkowskiego, Władysława Nowackiego i Jana Rottera do pełnomocnego zastąpienia gminy przy komisji i wniesienia zastrzeżeń, jakie po rozpatrzeniu planu budowy za stosowne uznają.

Wybrani delegaci, przy współudziale i pomocy Budownictwa miejskiego, rozpatrzyli cały projekt szczegółowo, a więc nie tylko co do przestrzeni położonej w obrębie gminy lub na jej posiadłościach po za miastem, ale aż do kończyny kolei i przyszli do przekonania, że projekt poprzec należy. W szczegółach jednak dostrzegli delegaci braki i usterki projektu, któreby na interes miasta niemniej wpłynąć mogły, a były one następujące:

1. Kolej lokalna, zbaczając z wysokiego nasypu kolejowego przed mostem kratowym na Wiśle ku Grzegórzkom i rzeźni miejskiej, zakreślała ku Wiśle łuk takich rozmiarów, że występowała poprzec linią przyczółka mostowego w teren zalewowy, przecinała odsypiska i grunta miejskie niekorzystnie, a nadto wał kolejowy nie był zaprojektowany w wysokości pożądanej i stosunkami wodnymi wskazanej, aby mógł służyć za tamę ochronną dla gruntów nad brzegiem Wisły położonych.

2. Droga od gazowni ku rzeźni przecinała się z wałem projektowanej kolei w ten sposób, że trzeba było budować most podjazdowy, a most ten był nie tylko za wąski, ale tworzył naturalny

1. Grunta własne w Krakowie i Grzegórkach położone, pod budowę kolei i stacyi przeładowniczej wiślanej potrzebne a planem, jaki służył za podstawę dochodzenia reambulacyjnego w dniu 4 i 5 października 1897 r.,

otwór, przez który woda wylutowa dostać się mogła na grunta miejskie za koleją położone.

3. Pod rzeźnią na Grzegórkach zaprojektowanym był tylko przystanek towarowy (*Ladestelle*) bez uwzględnienia wymogów handlowych, a do tego tak niekorzystnie położony, że zużytkowanie gruntów miejskich po za rzeźnią, między tą ostatnią a opłaskiem leżących, gruntów przeznaczonych pod budowę zakładu Talarada, stawało się niemożliwym.

Wobec takich wad i usterek. delegaci Rady miasta upoważnili delegatów Magistratu, aby już przy rozpoczęciu urzędowania komisji reambulacyjnej, zanim do niej strony interesowane dopuszczone będą, wnieśli imieniem Magistratu zarzuty przeciw projektowi i postawili żądanie przedłożenia korzystniejszego rozwiązania sprawy na gruntach Krakowa i Grzegórek.

Gdy w dniu 24 maja 1897 r. komisja reambulacyjna czynność swoją rozpoczęła, nie tylko delegaci Magistratu, ale także Oddział techniczny c. k. Starostwa krakowskiego sprzeciwili się projektowi, o ile miał być wykonany na gruntach Krakowa i Grzegórek, z powodów wyżej przytoczonych, skutkiem czego przedsiębiorca ubiegający się o koncesję, cofnął swój projekt na części od klm. 1:1 do 2:6 z pod dochodzenia komisijnego i przedstawił inny projekt generalny, wypracowany przez c. k. Dyrekcję kolei państwowych, który na wymienionej przestrzeni Kraków-Grzegórzki rozwiązywał zadanie daleko szczęśliwiej, gdyż:

1. kolej nie wchodziła zbyt daleko w teren zalewowy Wisły;
2. była wzniesioną 1 mtr. ponad stan najwyższej wody z roku 1884;
3. przecinała drogę wybrzeżną miejską przejazdem rampowym, a nie podjazdem;
4. zamiast przystanku ładownego stwarzała pod rzeźnią stację dla ogólnego ruchu i to daleko korzystniej, co do położenia, umieszczoną.

Komisja postanowiła nowy ten projekt wziąć za podstawę rewizyi trasy i komisji stacyjnej na przestrzeni od klm. 1:1 do klm. 2:6, t. j. na gruntach Krakowa i Grzegórek, zastrzegając, aby go przedsiębiorca po szczegółowym wypracowaniu przedłożył osobno c. k. Ministerstwu kolejowemu i uzyskał dla niego osobne dochodzenie reambulacyjne.

Wobec tego delegaci Magistratu: Dyrektor Bud. Wdowiszewski i Radca Mgtu Skrzyniarz złożyli do protokołu następujące oświadczenie: „Przyjmujemy do wiadomości, że ubiegający się o koncesję pan Judkiewicz cofnął swój projekt wobec projektu kolei państwowej, a gdy ten ostatni uwzględni interes gminy m. Krakowa i jest znacznie od pierwotnego korzystniejszy, gdyż daje możność założenia stacyi przy rzeźni, założenia ładowni do Wisły i usuwa podjazd dla drogi gminnej krakowskiej niekorzystny, zamieniając go na przejście rampowe, przeto zgadzamy się, aby był wzięty za podstawę rewizyi obchodowej, gdy w szczegółach wypracowany będzie i Ministerjum kolejowe takowy zatwierdzi“.

Co do położenia i założenia stacyi „Grzegórzki“ oświadczyli delegaci Magistratu podczas komisji stacyjnej, co następuje: „Ponieważ stacya „Grzegórzki“ ma być według nowego generalnego projektu założoną jako stacya dla ogólnego ruchu, a bliskość rzeźni miejskiej, oraz założyć się mającej targowicy bydlęcej, a w przyszłości nawet targowicy zbożowej, rozwinię ruch handlowy najbliższej okolicy stacyi; zaś przyległość uregulowanej Wisły daje możność urządzenia portu, w którymby można zimować statki i przeładowywać towary z Wisły na stację i odwrotnie, przeto wysoce wskazaną rzeczą dla gminy miasta, jakoteż dla przedsięwzięcia kolejowego, byłoby zaprojektowanie równocześnie z budową kolei wiślanej stacyi przeładowniczej (*Weichselumschlagplatz*) tuż poniżej stacyi Grzegórzki i połączenie jej torem z portem. W tym kierunku gmina miasta Krakowa jest chętną i skłoną wejść w rokowania z przedsięwzięciem kolei lokalnej i takowe rozpocznie z chwilą przedłożenia jej przez to przedsięwzięstwo odnośnego projektu“.

Rzucona tutaj myśl wiślanej stacyi przeładowniczej poparła gorąco wojskowość i Dyrekcya kolei państwowych, a ubiegający się o koncesję przedsiębiorca przyrzekł porozumieć się w tej sprawie z gminą miasta Krakowa i w przyszłym projekcie myśl tę uwzględnić. Na tem na razie czynność komisijną co do przestrzeni od klm. 1:1 do klm. 2:6 zakończono.

objęte, oddać przedsiębiorcy budowy kolei na własność bezpłatnie.

2. Subskrybować akcyj zakładowych za 40.000 złotych austr. po kursie al pari.

Gdy przedsiębiorca wypracował nowy szczegółowy projekt dla przestrzeni wyżej wymienionej, c. k. Namiestnictwo we Lwowie rozporządzeniem z dnia 13 września 1897 r. L. 79601, na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa kolejowego z dnia 16 sierpnia 1897 r. L. 11278, zarządziło przeprowadzenie politycznej reambulacji i rozprawy ekspropriacyjnej dla przestrzeni kolei w obrębie gminy miasta Krakowa i gminy Grzegórzki położonej, zaś termin dla tych czynności na dzień 4 i 5 października wyznaczony został. Projekt poddany dochodzeniu komisijnemu uwzględniał wszystkie życzenia i żądania delegatów Magistratu objawione przy pierwszej komisji reambulacyjnej, a zwłaszcza tworzył pod rzeźnią stację kolei dla ogólnego ruchu, oraz stację przeładowczą wiślaną. Nadto dostępy do dworca „Grzegórzki“ były zaprojektowane korzystniej i w większej ilości.

Podczas komisji złożyli delegaci gminy pp. Kwiatkowski, Nowacki i Rotter, co do przestrzeni kolei położonej w obrębie miasta następujące oświadczenie: „Zgadząmy się z przedłożonym i opisanym w protokole projektem. Równoległą drogę dojazdową podejmuje się gmina utrzymywać pod warunkiem, że jej na własność oddana zostanie. Grunta miejskie, które celem wykonania tego projektu zajęte zostaną, odda gmina przedsiębiorstwu na własność bezpłatnie. Nadmieniamy wyraźnie, że obowiązki, jakie przyjmujemy, a mianowicie przyjęcie utrzymania drogi dojazdowej i bezpłatne oddanie gruntu na własność przedsiębiorstwa, czynimy zależnym od zatwierdzenia Rady miasta Krakowa“.

Co do przestrzeni kolei w Grzegórkach, również na gruntach miejskich położonej, ciż sami delegaci oświadczyli: „Zgadząmy się w ogólności z przedłożonym i opisanym w protokole projektem, z następującymi zastrzeżeniami:

1. Sprawę przełożenia wylotów kanałów uznajemy w zasadzie za potrzebną, decyzyję co do tego zastrzegamy Radzie miasta.

2. Żadamy, aby projektowaną drogę dojazdową do stacji Grzegórzki w klm. 2°/₁, jak najbliżej przysunąć do mieszkania oprawy.

3. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia ze strony Rady miasta, oświadczamy gotowość odstąpienia potrzebnych pod budowę stacji i torów gruntów miejskich bezpłatnie. Co do zamierzonego wskutek budowy kolei a koniecznego usunięcia budynków miejskich, a mianowicie topiarni łoju i giesiarni w gminie Kraków, tudzież leja i budynku obserwacyjnego dla zwierząt w gminie Grzegórzki, oświadczamy, że w zasadzie przeciwko temu nie mamy nic do zarzucenia, co się zaś tyczy kosztów postawienia tych budynków w innym miejscu, zawrze przedsiębiorca osobny układ z gminą miasta Krakowa.

4. Wreszcie zastrzegamy, ażeby stacja Grzegórzki była połączoną osobnym torem z rzeźnią miejską.

5. W końcu zauważamy, że przedsiębiorstwo obowiązane będzie przeprowadzić osobne układy z interesowanymi właścicielami topiarni i giesiarni, które postawione są na gruntach miejskich w Krakowie, względem umieszczenia ich na innym miejscu“.

Zauważyć należy, że i przy tej komisji tak wojskowość, jak Dyrekcja kolei państwowych poparły potrzebę i sposób założenia wiślanej stacji przeładowczej.

Na podstawie opisanych wyżej dochodzeń komisyjnych, przedsiębiorca otrzymał koncesję budowy, a uzyskawszy ją wniósł do Rady miasta podanie z prośbą o poparcie jego przedsiębiorstwa, t. j. o zatwierdzenie oświadczenia swych delegatów i pomoc finansową bądź przez zakupno akcji zakładowych, bądź subwencyonowania w inny sposób. Podanie to przydzielił Sekcja I. do rozpatrzenia i postawienia wniosku komisji złożonej z pp. radców miejskich Kwiatkowskiego, Nowackiego, Rottera i Stanisławskiego, którzy wzmacnili się zaproszeniem do obrad p. radcy miejskiego Beringera. Komisja ta po rozpatrzeniu wszystkich dokumentów technicznych i rachunkowych, jakie jej dostarczył z gotowością przedsiębiorcy, a które zawierały plany, kosztorysy, przedmiary, wykaz potrzebnych pod kolej gruntów, tabele rentowności i opis szlaku, przysłała do przekonania, że przedsiębiorstwo zasługuje na najwyższe poparcie, gdyż przyjdzie do skutku kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów zapowiada dla miasta znaczne korzyści.

Kolej rzeczona ma na swoim głównym szlaku stację „Grzegórzki“, przystanek „Dąbie“, stację „Czyżyny“, „Bieńczyce“, ładownię „Grębalów“, przystanek „Prusy“ i stację „Kocmyrzów“.

W zamian za te świadczenia, przedsiębiorca obowiązany będzie:

1. Przebudować własnym kosztem prosektoryum bydlęce, przełożyć kanał i przenieść lej według planów,

Na odnodze Czyżyny-Mogila, stację „Mogila“ i ładownię „Młyn klasztorny“, a prócz tego ładownię „Młyn Krzesławicki“ na odnodze Bieńczyce-Krzesławice.

Obszar projektowanych linii graniczy od południa z miastem Krakowem i Wisłą, od wschodu i północy z Królestwem Polskim, a od zachodu z miejscowościami Rakowice i Batowice. Obejmuje on, prócz Krakowa, 36 miejscowości z 17.450 mieszkańcami.

Plaszczyszna cała obejmuje 25518 morgów, z czego na małą własność przypada 13498 morgów, zaś na wielką własność 12020 morgów. Z wielkiej własności oddanych jest pod uprawę 8936 morgów, resztę stanowią łąki. Lasów prawie wcale niema, a za materyał opałowy służy wyłącznie węgiel kamienny. Cały wyżej wspomniany obszar należy do najurodzajniejszych i najlepiej uprawianych części w Galicyi, czego dowodem gęste zaludnienie, wynoszące 6800 mieszkańców na miłę kwadratową, jakoteż wszędzie objawiający się dobrobyt, poparty pilnością i zapobiegliwością ludności.

Na obszarze projektowanej kolei istnieją następujące zakłady przemysłowe: 1) młyn w Bieńczycach z rocznem mlewem 1200 wagonów; 2) młyn w Krzesławicach, również z mlewem 1200 wagonów; 3) dwa młyny wodne i jeden parowy w Mogile, produkujące razem około 500 wagonów mlewa; 4) gorzelnie w Branicach, Kościelnikach i Pleszowie, ostatnia połączona z rafinerją; 5) fabryka mąki kościanej i nawozu sztucznego w Dąbiu z produkcji, dochodzącą do 1000 wagonów; 6) dwie cegielnie parowe i trzy zwykłe w Dąbiu, wszystkie urządzone dla produkcji cegieł murowych i dachówek jakoteż rur drenowych, a to ze znacznem zapotrzebowaniem węgla; 7) miejska rzeźnia na Grzegórkach ze silnym przypędem bydła rogatego i nierogacizny; 8) zakład gazowy miejski potrzebujący bardzo znacznej ilości węgla; 9) fabryka parowa parkietów i stolarnia firmy Stryjeński i Sp.

Graniczny obszar Królestwa Polskiego wchodzi także ze względów gospodarczych w sferę przyciągającą Krakowa, a jeżeli się zważy, że frekwencja do naszego miasta wynosi według ewidencji paszportowej na komorze Baran. po nad 40000 podróźnych rocznie, to łatwo przewidzieć, że istnienie kolei zdwoi niezawodnie liczbę przybywających z pogranicza do Krakowa i znacznie ożywi ruch obcych w mieście. Wreszcie wspomnieć należy pobożne pielgrzymki do klasztoru Cystersów w Mogile, które będą dla Krakowa ułatwione istnieniem kolei do tego miejsca.

Z chwilą wybudowania kolei ruch handlowy będzie się na jej obszarze stopniowo podnosił; istniejące zakłady przemysłowe powiększą swoją działalność; siła atrakcyjna Krakowa wzmoże się niezawodnie i dlatego już samo istnienie kolei Kraków-Kocmyrzów musi oddziaływać korzystnie na miasto nasze i przyczynić się do jego rozwoju w przyszłości.

Gmina miasta odniesie jednak skutkiem budowy kolei rzeczonyż także bezpośrednie korzyści, a będą one wcale znaczne i doniosłe.

Ruch na tej kolei prowadzić ma c. k. Dyrekcja kolei państwowych, a stacja Grzegórzki będzie niejako stacją pomocniczą dworca głównego i tenże odciałyć musi z części ruchu towarowego, mianowicie z dostawy węgla. Wówczas zakłady miejskie jak rzeźnia i gazownia otrzymywać mogą węgiel dla nich potrzebny ze znacznie zbliżonej odległości, a nawet mogą bezpośrednio za pomocą toru przemysłowego połączyć się ze stacją Grzegórzki, a wówczas koszt przewozu węgla będą mniejsze, zakłady te skorzystają w pierwszej linii z kolei i dworca na Grzegórkach.

Ponieważ wał kolejowy wzniesiony być ma po nad stan najwyższej wody z roku 1884, przeto służyć on będzie dla gruntów po za koleją położonych za wał ochronny, a więc grunta te oswobodzone będą na zawsze od zalewów. Ochronione od strony Wisły, a równocześnie zbliżone do stacji kolejowej, grunta te zyskują bardzo znacznie na wartości użytkowej i zamieniają się szybko na grunta budowlane, zwłaszcza że przed kilkoma miesiącami zdjęto z nich zakaz zabudowności skutkiem przesunięcia linii fortyfikacyjnego rejonu (*Bau-Verbotsrayon*). A obszar tych gruntów jest znaczny; sama Gmina posiada w okolicy przyszłej stacji kolejowej, prócz powierzchni zajętej przez rzeźnię, z górą 12 morgów w samych Grzegórkach. Z gruntów miejskich kolej pod tor bieżący, stację kolejową „Grzegórzki“, oraz pod stację przeładowczą wiślaną zabierze około 6000 sążni czyli 3 morgi i 1200

kosztorysów i przedmiarów przez Budownictwo miejskie wypracowanych i pod jego nadzorem.

2. Wybudować na żądanie Gminy równocześnie z budową kolei, a najpóźniej w ciągu roku od otwarcia tejże, z nowego materiału tor do rzeźni miejskiej za ryczałtową kwotę 3 000 zł., a tor do gazowni miejskiej za ryczałtową kwotę 7.000 zł., z użyciem istniejącej drogi miejskiej.

3. Gminie miasta Krakowa służyć będzie prawo, statutem Towarzystwa kolejowego zastrzeżone, delegowania jednego członka do Rady nadzorczej z prawami przysługującymi innym członkom.

R. m. Kwiatkowski zgadza się na przedłożone wnioski, a nadto wnosi:

„Rada m. uchwali!

Pan Prezydent w imieniu Rady miasta prześle do Ministerstwa kolejowego zawiadomienie o powziętej uchwale co do świadczeń, do jakich gmina m. Krakowa obowiązana się w razie budowy kolei lokalnej Kraków-Koemy-

sążni; zostanie przecież jeszcze 8 morgów i 400 sążni ochronionego, budowlanego gruntu z powiększoną znacznie wartością użytkową, który gmina bardzo korzystnie rozparcelować i sprzedać będzie mogła, jeśli go na własny, odpowiedniejszy nie zachowa użytk.

Z powodu bliskości stacji interesa rzeźni miejskiej pójść w górę. Łatwość dostawy bydła rzeźnego do zakładu, łatwość transportu gotowego mięsa koleją na wszystkie strony, wzmocze przypęd, a założenie targowicy bydłowej w bezpośrednim sąsiedztwie stacji i rzeźni byłoby tylko kwestią czasu, gdyż o korzyściach takiego zakładu nikt wątpić nie będzie. Nie wyda się również zbyt śmiało przypuszczenie, że gmina, budując zakład Talarada po za rzeźnią i stacją kolejową, uzyskałaby możliwość transportowania nieczystości kloacznych koleją w dalszą okolicę krakowskiego powiatu i zapewniłaby sobie zbyt na nie, pokrywając choć częściowo koszt ich wywozu z miasta.

Delegaci Rady miasta i Magistratu domagali się od przedsiębiorcy założenia stacji przeładowniczej wiślanej obok stacji kolejowej, poniżej tejże nad brzegiem Wisły z całą świadomością, że jakkolwiek obecnie ruch towarowy Wisły jest bardzo mały, to jednakowoż w przyszłości, po przeprowadzeniu całej regulacji ożywić się będzie musiał, gdyż samą naturą dowiedzionego faktu, że transport wodą jest znacznie tańszy od transportu kolejowego, handel i ruch wiślany wzmocze się, a wówczas miasto Kraków przyciągać musi ten ruch do siebie i przez odpowiednie urządzenia ładowni i portów przygotować się na jego przyjęcie. Nie można twierdzić, aby stacja przeładownicza natychmiast była rentownym przedsięwzięciem, ale samo jej istnienie musi być już teraz zapewnione, zwłaszcza że wojskowość potrzebuje jej koniecznie i gdyby jej Kraków po swojej stronie nie urządził, postara się o nią Podgórze, a wykona po przeciwnym brzegu kolej państwa, łącząc Wisłę ze stacją Podgórze-Płaszów. Należy więc zawczasu zapobiegać wypadkom i nawet pewnymi ofiarami przyspieszyć stworzenie stacji przeładowniczej, korzystając z budowy kolei Kraków-Koemyrzów.

Aby rzeczoną stacją przeładowniczą odpowiednio celowi wykonać było można, trzeba część kanału miejskiego z jego wylotem ku Wiśle przełożyć w inny kierunek, oraz przenieść budynek leja w inne miejsce, a ponieważ trasa kolejowa przechodzi po za stacją „Grzegórzki“ przez budynek obserwacyjny oprawiska, należy i ten budynek przestawić.

Nad całą sprawą zastanawiała się najpierw komisya, przez Sekcyę I. delegowana, która z przedsiębiorcą nawiązała rokowania i do pewnego rezultatu doprowadziła. Następnie badała sprawę na podstawie wniosków komisji Sekcyi I. na posiedzeniach dnia 27 października, 15 grudnia 1897, 7 i 28 stycznia 1898 r. Przygotowane przez Sekcyę I. wnioski co do finansowego poparcia kolei przez gminę m. Krakowa, rozpatrywała następnie Sekcyja II. na posiedzeniach dnia 27 grudnia 1897, 8 i 24 stycznia 1898; wreszcie połączone Sekcyje I. i II. obradowały nad tą sprawą dnia 29 stycznia 1898 r., a wynikiem obrad była uchwała, że przedsiębiorstwo budowy poprzec należy, oraz powyższy wniosek, który Światnej Radzie miasta do uchwały przedstawionym zostaje. —

rzów z tem, że gdy budowa kolei tej leży tak w interesie c i k. Wojskowości, jak i gminy m. Krakowa, — Wysokie Ministerstwo zechce jak najspieszniej wdrożyć dalsze kroki, celem przyspieszania tej budowy.“

R. m. X. Dr. Spis wnosi poprawkę stylistyczną, do punktu 1-go wniosków Sekcyi, określających obowiązki przedsiębiorcy, a mianowicie: żąda wstawienia po słowach „i przenieść lej“ — wyrazów „a to wszystko“.

Przyjęto wnioski Sekcyi z poprawką r. m. X. Dra Spisa i dodatkiem r. m. Kwiatkowskiego (L. 55269/97). — Imieniem Sekcyi I. dyrektor Bud. m. Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

1. Zatwierdza się **plany kanalizacyi:**

- a) z dnia 15 marca 1897 r. dla ul. Garncarskiej i Studenckiej;
- b) z dnia 18 marca 1897 r. dla ul. św. Jana i Szpitalnej;
- c) z dnia 26 marca 1897 r. dla ulicy Szlak;
- d) z dnia 2 kwietnia 1897 r. dla ul. Siemiradzkiego;
- e) z dnia 5 kwietnia 1897 r. dla przestrzeni między cmentarzem izraelskim, a rzeźnią na Grzegórkach;
- f) z dnia 10 kwietnia 1897 r. dla ulic dolnego Kazimierza;
- g) z dnia 1 maja 1897 r. dla ulicy Straszewskiego i Podwala, z dopływami bocznymi.

2. Zezwala się na wykonanie powyższych kanałów i udziela się na to kredyt:

ad a)	w kwocie . . .	25.350 zł.
„ b)	„ . . .	10.350 „
„ c)	„ . . .	2.450 „
„ d)	„ . . .	3.050 „
„ e)	„ . . .	16.000 „
„ f)	„ . . .	25.280 „
„ g)	„ . . .	57.100 „

Razem 139.580 zł. z funduszu pożyczkowego 1892 roku pokryć się mający.

3. Upoważnia się Sekcyę I. do przeprowadzenia licytacyi i zatwierdzenia ofert, jakie uzna za najodpowiedniejsze.

Wicepr. Dr. Jakubowski prosi o wyjaśnienie w dwóch kierunkach, a mianowicie: 1) Za dwa lata najpóźniej będą wodociągi budowane w mieście i wtedy trzeba będzie rozkopać ulice, — a zatem nastąpi dwukrotna przeszkoda w komunikacyi: bo raz teraz przy kanałach, a potem drugi przy wodociągach; dalej, czy projektowane kanały nie będą przeszkadzać wodociągom. 2) Wiadomo, że kanały obecne są tylko z imienia, ale nie z rzeczy samej, są bowiem tak zniszczone, że ich szczątki nie można nazwać kanałami; zachodzi przeto obawa, że jak będą wodociągi, to kanałami dużo wody spłynie i ta spłucze kamienie. Zapytuje się przeto, czy Sekcyja miała na uwadze te kwestye.

R. m. Dr. Domański chce skorzystać z tego, co powiedział referent, iż przy budowie tych kanałów będą prawdopodobnie oszczędności i wnosi:

„Poleca się pamięci Budownictwa miejskiego i Sekcyi ekonomicznej potrzebę **zbudowania kanału na wylocie ulicy św. Tomasza**, między ul. św. Krzyża a plantacyami.“

Referent wyjaśnia, iż z budową kanałów nie można czekać na budowę wodociągów; kanały będą położone znacznie głębiej, niż rury wodociągowe, bo w głębokości

2 do 3 metrów i zawsze po innej stronie ulicy, niż wodociągi; równocześnie zatem tych rur kłaść nie można, bo toby zupełnie zatamowało komunikację. — Co do starych kanałów, to te są pod domami i mogą być połączone z nowymi kanałami wtedy, jak te ostatnie zostaną wybudowane. O wypłukiwaniu kamieni przez wodę wodociągu niema mowy, bo tej wody spłynie mało.

Przyjęto wniosek Sekcyi wraz z dodatkiem r. m. Dra Domańskiego. (L. 20859/97) —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:
Rada m. uchwali!

1) Pod ulicę Krakowską do linii regulacyjnej tejże ulicy **nabyć z realności** l. k. 14, 15 i 16 dz. VIII. własnością **Markusa Aratena i Wolfa i Józefa Rabinowiczów** będących, **kawałek gruntu** z parcel 1027 i 1026 w ilości 27:24 □°, w cenie po 30 zł. za 1 □°, którą gmina m. Krakowa wypłaci najdalej w dniach 30 po podpisaniu kontraktu i odebraniu gruntu w posiadanie w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych.

2) Uwolnienie tego gruntu od ciężarów hipot. przeprowadzą sprzedający własnym kosztem i staraniem.

3) Gmina miasta najdalej w roku 1898 położy własnym kosztem chodnik od strony ul. Krakowskiej w całej długości frontu realności l. 14—15 i 16 dz. VIII.

4) Koszta spisania kontraktu, stempli, koszta wydzielania i opłaty od przeniesienia własności, poniesie wyłącznie gmina miasta Krakowa.

5) Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Jana Kwiatkowskiego i Władysława Nowackiego.

Wniosek przyjęto. (L. 37904/97). —

Imieniem Sekcyi ekonomicznej radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada m. uchwali!

1) W celu zastosowania się z budową domu w realności l. k. 67 Dz. VIII. do linii regulacyjnej, ul. Augustyńskiej i św. Katarzyny, **sprzedać** właścicielom tejże realności **Markusowi Aratenowi i Wolfowi i Józefowi Rabinowiczom, skrawek gruntu** miejs. z parcel 2426 i 2427 w ilości 7:5 □°, w cenie po 10 zł. za 1 □°, którą nabywcy przy podpisaniu kontraktu zapłacą.

2) Koszta spisania kontraktu, stempli, wydzielania i opłaty od przeniesienia własności, poniosą wyłącznie nabywcy.

3) Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Jana Kwiatkowskiego i Władysława Nowackiego.

Wniosek przyjęto (L. 37903/97). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:
Rada m. uchwali!

Przyjmuje się **ofertę drukarni Związkowej** w Krakowie, z dnia 16 listopada 1897 r., tudzież deklarację tejże z dnia 4 stycznia 1898 r., mocą których zobowiązała się na podstawie warunków licytacyjnych dostarczać w czasie od 1 stycznia 1898 r. do 31 grudnia 1900 r. potrzebne dla gminy m. Krakowa druki po cenach, w tej ofercie i deklaracji podanych.

Wniosek przyjęto. (L. 62862/97). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:
Rada m. uchwali!

Przyjmuje się **ofertę Michała Mazurskiego** z dnia 9 grudnia 1897 r., mocą której zobowiązał się dostarczać na podstawie warunków licytacyjnych, w czasie od

1 stycznia 1898 r. do 31 grudnia 1900 r. **obuwie dla ludzi straży pożarnej miejskiej** w cenie po 8 zł. 50 ct. za każdą parę butów, a po 4 zł. za podszycie każdej pary butów.

Wniosek przyjęto (L. 66953/97). —

Imieniem Sekcyi I. i III. sekretarz Mgtu Dr. Schlichting wnosi:

Rada m. uchwali!

1) Zezwala się na udzielenie **ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego** dla pożyczki 6.000 zł. na realności lk. 275 Dz. IV. **Stanisława i Felicji Świerzyńskich** przed prawem zastawu dla sumy 4300 zł. na rzecz gminy miasta Krakowa zainstabulowaniem.

2) Koszta z udzieleniem ustępstwa połączone, poniosą Stanisław i Felicja Świerzyńscy.

3) Do podpisania dotyczącej deklaracji upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Jana Kwiatkowskiego i Dra Jana Alberta Proppera.

Wniosek przyjęto. (L. 62890/97). —

Imieniem Sekcyi IV. r. m. Bartoszewicz wnosi:

Rada m. uchwali!

1) Wstawić do budżetu miejskiego na r. 1898 jednorazowo kwotę 500 zł. jako **subwencję dla gimnazjum żeńskiego**.

2) Do zarządu gimnazjum żeńskiego, deleguje Rada miejska r. m. Chylińskiego.

Przyjęto. (L. 68663/97). —

Koniec posiedzenia o godzinie 7 minut 15 wieczór.
Następuje posiedzenie tajne. —

Posiedzenie zwyczajne (50 w kad. XI.) z dnia 3 marca 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. wiceprezydent miasta: Dr. Jakubowski Faustyn.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Ogólna liczba Radców obecnych **42**. Radcy miejscy: Ks. Dr. Bukowski, Dr. Horowitz, Knaus, Kroebl, Ślęk (**5**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy: Dr. Domański, Dr. Ichheiser, Łapiński, Nowacki, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski Franciszek, Schmelkes, Schmid, Szancer, hr. Dr. Tarnowski (**10**).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

R. m. Kroebl uprasza o urlop na marzec i kwiecień. Żądany urlop udzielono. (L. 102 pr.). —

R. m. Dr. Horowitz uprasza o urlop na 3 tygodnie. Żądany urlop udzielono. (L. 123 pr.). —

R. m. hr. Wodzicki zapytuje się, w jakim stadium znajduje się **sprawa wydalonego kasyera gazowni miejskiej**.

R. m. Dr. Górski zapytuje się, kiedy będzie przedłożony Radzie **wynik dochodzenia dyscyplinarnego przeciw urzędnikom kasowym**.

Przewodniczący wyjaśnia, iż sprawy te będą przedmiotem osobnego posiedzenia Rady miejskiej.

Przewodniczący zawiadamia, iż imieniem Rady miejskiej złożył podziękowanie J. E. hr. Badeniemu, Marszałkowi krajowemu i Eksc. Drowi Dunajewskiemu za szybkie załatwienie sprawy **udzielenia Krakowowi poręki Kraju na pożyczkę wodociągową** — zarazem dziękuje Przewodniczący tym członkom Rady m., którzy są posłami na Sejm krajowy, za skuteczne poparcie tej sprawy — a osobno r. m. hr. Dr. Potockiemu Andrzejowi za postawienie wniosku o przyznanie miastu na-

szemu **prawa poboru 2½ % od wkładek do totalizatora na rzecz ubogich miejscowych.**

Z porządku dziennego imieniem Sekcyi I. i II. dyrektor Budownictwa m. Wdowiszewski wnosi:

Rada miasta uchwala!

Na **obdzielenie furmanów i robotników miejskiego zakładu czyszczenia miasta i dołów kloacznych jednorazową zapomogą drożyznianą** udziela się do Dz. IX. budżetu na rok 1897 dodatkowy kredyt w kwocie 246 zł.

Przyjęto. (L. 57761/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Na pokrycie wydatków **wykonania nowych bram i furtok cmentarnych** przyznaje Rada m. kredyt dodatkowy w kwocie 1437 zł. 85 ct. dla Dz. IX. p. 4 budżetu r. 1897 — utrzymanie cmentarza miejskiego.

Przyjęto. (L. 53420/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 500 zł. dla Dz. IX. 10 c. budżetu r. 1897 „**narzędzia robocze do czyszczenia miasta**“.

Przyjęto. (L. 42042/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Na pokrycie wydatków **budowy pawilonu dla muzyk na plantacjach** przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 599 zł. 05 ct. dla Dz. VII. budżetu r. 1897.

Przyjęto. (L. 49491/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 5000 zł. dla Działu X. 10 d. budżetu r. 1897 **donajęcie sił roboczych do czyszczenia miasta** w lecie i zimie.

Przyjęto. (L. 66078/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Na pokrycie wydatków **przerobienia dachu nad stajnią i wychodkami, tudzież zasklepienia stajni w strażnicy pożarnej** przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 1570 zł. dla Dz. II. 3 d) budżetu r. 1897 — utrzymanie budynków miejskich.

Przyjęto. (L. 62402/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 350 zł. dla Działu V. poz. 2 lit. e) budżetu r. 1897 — **straż pożarna**, zaprzęgi miejskie, naprawa uprzęży, wozów, smarowidło i t. p.

Wniosek przyjęto. (L. 64445/97). —

Imieniem Sekcyi II. i I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwala!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 700 zł. dla Dz. II. 4 e) r. 1897 — **oświetlenie Sukiennic.**

Przyjęto. (L. 62904/97). —

Przewodniczący zawiadamia, iż jest sprawa nagła, bo termin upływa; rozchodzi się mianowicie o wniesienie zażalenia do Trybunału administracyjnego i dlatego prosi Radę o uchwalenie nagłości sprawy, którą imieniem połączonych Sekcyi przedstawi Dr. Propper.

Nagłość sprawy uchwalono.

Wobec tego r. m. Dr. Propper imieniem Sekcyi III. i IV. uzasadnia następujący wniosek nagły:

Rada miasta uchwala!

1) Wnieść **zażalenie do Trybunału administracyjnego** przeciw orzeczeniu c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 19 października 1897 L. 5091.

2) Do wniesienia i podpisania zażalenia imieniem gminy m. Krakowa upoważnia się Prezydenta miasta.

Przyjęto. (L. 11891/98). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi: Rada miasta uchwala!

Przyjmuje się **ofertę Antoniego Zarzyckiego** z dnia 14 grudnia 1897, **mocą której zobowiązał się dostarczać** na podstawie warunków licytacyjnych w r. 1898 **ubranie dla ludzi straży pożarnej miejskiej** po cenach w ofercie podanych.

R. m. Dr. Górski zapytuje się, czy uczyniono zastrzeżenie, że dostawca ma pobierać sukno z krajowej fabryki.

Sprawozdawca wyjaśnia, iż warunku tego co do munduru dla straży na ten rok jeszcze nie uczyniono.

Przyjęto. (L. 69311/97). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi: Rada miasta uchwala!

1. **Celem uregulowania placu Bawół i dokończenia budowy kanału przez realność lk. 284/dz. VIII., Arona Salomona i Doby Lai małż. Dangłowiczów własną, zakupić na rzecz gminy m. Krakowa powyższą realność za kwotę ryczałtową 2437 zł. 50 ct. i pod warunkami w deklaracjach Arona Salomona Dangłowicza z 26 października 1897 i z 10 stycznia 1898 określonymi.**

2. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Nowackiego i Dra Stanisławskiego.

3. Wydatek na zakupno potrzebny pokryć z funduszu na budowę kanałów przeznaczonego.

Przyjęto. (L. 160/98). —

Imieniem Sekcyi II. i IV. wnosi r. m. Chyliński: Rada miasta uchwala!

1. Przyznaje się **zpomogę drożyznianą nauczycielom i nauczycielkom szkół ludowych miejskich**, a to:

- a) nauczycielom żonatym i katechetom po 50 zł.;
- b) nauczycielom wdowcom i nauczycielkom wdowcom z rodziną po 50 zł.;
- c) innym nauczycielom, nauczycielkom i praktykantom po 30 zł.

2. Wydatek wynoszący łączną kwotę 6840 zł. pokryty będzie z zapasów kasowych.

3. Wzywa się Sekcyę III., by w porozumieniu z Sekcyą II. przedłożyła Radzie miasta w najkrótszym czasie wnioski co do udzielenia dodatku drożyznianego dla urzędników i funkcyjaryuszów Magistratu.

R. m. hr. Wodzicki zapytuje się, dlaczego w punkcie a) nie zamieszczono nauczycielek zamężnych; czy pod tym względem zaszła pomyłka, czy też zrobiono to z rozmysłem, — w ostatnim wypadku czyni wniosek, aby nauczycielkom zamężnym dać także po 50 zł.

R. m. Dr. Rothwein wnosi, by nie robić różnicy między żonatymi a nieżonatymi i żeby wszystkim bez różnicy dać po 50 zł.

R. m. Dr. Popiel uznaje słuszność wniosku r. m. Dra Rothweina, ale ze względu na fundusze miejskie jest za wnioskiem Sekeyi.

R. m. Dr. Ponikło jest za utrzymaniem różnicy między żonatymi a nieżonatymi.

R. m. Dr. Staniszewski zaznacza, że robienie różnicy między żonatymi a nieżonatymi nie ma żadnej racjonalnej podstawy i wnosi, by ogólny kredyt 6840 zł. rozdzielić równo między wszystkich.

R. m. Dr. Kohn rozumiałby dystynkcję w krajach, gdzie chodzi o silniejszą populację, np. we Francji, u nas jednak nie można wyznaczyć premii dla żonatych, oświadczając się stanowczo za tem, aby wszystkim dać równo.

Dyskusję zamknięto.

R. m. hr. Wodziecki zaznacza, że zapomogę daje się ze względu na drożyznę, a nie ze względu na pracę i dlatego trzeba robić różnicę między żonatymi i zamężnymi a nieżonatymi.

Sprawozdawca imieniem Sekeyi szkolnej przyjmuje każdy wyższy kredyt, zaznacza jednak, że wniosek r. m. Dra Rothweina podnosi kredyt o 2000 zł. — dalej wyjaśnia r. m. hr. Wodziekiemu, że Sekeye z rozmysłu nauczycielkom zamężnym wyznaczyły mniej, bo one mają mężów, którzy mają swoje dochody, — ob staje przy wnioskach połączonych Sekeyi.

W głosowaniu wnioski r. m. Dra Rothweina i Dra Staniszewskiego upadły; ustęp 1. wniosku Sekeyi z dodatkiem r. m. hr. Wodzieckiego przyjęto, ustępy *b)* i *c)* przyjęto, ustęp 2. przyjęto z kwotą 6980 zł., ustęp 3. przyjęto bez zmian. (L. 67103/97). —

Imieniem Sekeyi IV. wnosi r. m. Dr. Cyfrowicz: Rada miasta uchwali!

Towarzystwu Miłośników zabytków i historii Krakowa udziela się stałą roczną, jednak odwołalną subwencję 600 zł. Towarzystwo zajmować się będzie corocznie urządzaniem uroczystości konika zwierzynieckiego, oraz wyszukaniem i oznaczaniem w stosowny sposób miejsc historycznych w Krakowie.

Przyjęto. (68669/97). —

Imieniem Sekeyi II. r. m. Dr. Leo wnosi: Rada miasta uchwali!

1. Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym z funduszu obrotowego miejskiego i z funduszu zakładowego za rok 1891 przyjmuje się do wiadomości.

2. Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z administracji tych funduszy za r. 1891 absolutorium.

R. m. Dr. Pieniążek wnosi, aby w tych wszystkich sprawach uwolnić referentów od odczytywania sprawozdania, gdyż każdy członek Rady otrzymał autografowane sprawozdanie.

R. m. Dr. Seinfeld zgadza się na to, ale żąda, aby sprawozdanie rachunkowe z roku ubiegłego przedkładano Radzie przynajmniej do połowy roku następnego.

R. m. Dr. Leo wyjaśnia, dlaczego się w tym roku sprawa ta opóźniła, dalej wykazuje, iż sprawozdanie rachunkowe z roku ubiegłego, może być najwcześniej gotowe w jesieni następnego roku.

Wniosek Sekeyi przyjęto. (L. 14703/98). —

Imieniem Sekeyi II. r. m. Jawornicki wnosi: Rada miasta uchwali!

1. Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym z funduszu obrotowego miejskiego i z funduszu zakładowego za rok 1892 przyjmuje się do wiadomości.

2. Odpowiedzialnym urzędnikom kasy udziela się z administracji tych funduszy za r. 1892 absolutorium.

Przyjęto. (L. 14702/98). —

Imieniem Sekeyi II. r. m. Bereźnicki wnosi: Rada miasta uchwali!

1. Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym z funduszu pożyczkowego z r. 1892 za czas od 11 lipca 1892 do 31 grudnia 1895 przyjmuje się do wiadomości.

2. Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z administracji tego funduszu za czas od 11 lipca 1892 do 31 grudnia 1895 absolutorium.

Przyjęto. (L. 28322/97). —

Imieniem Sekeyi II. r. m. Bujański wnosi: Rada miasta uchwali!

1. Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym z funduszu obrotowego i zakładowego miejskiego za rok 1893 przyjmuje się do wiadomości.

2. Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z administracji tych funduszy absolutorium.

Przyjęto. (L. 14701/98). —

Na tem zamknął Przewodniczący o godzinie 7-mej minut 10 wieczór posiedzenie jawne, a zarządził tajne.

Posiedzenie nadzwyczajne (51 w kad. XI.) z dnia 10 marca 1898.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam, kone. apl. Magistratu.

Radeów miejskich obecnych 36. Rady miejscy: Bereźnicki, ks. Dr. Bukowski, Dr. Horowitz, I. wiceprezydent m. Dr. Jakubowski, Knaus, Kroebl, Ślęk, Szancer, Dr. Wiszniewski (9) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwił; nie usprawiedliwił zaś swej nieobecności rady miejscy: Bujański, Dr. Domański, Fritsch, Dr. Iehheiser, Dr. Leo, Nowacki, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski Franciszek, Dr. hr. Potocki, Dr. Propper, Dr. Rothwein, Dr. hr. Tarnowski i hr. Wodziecki (13).

Początek posiedzenia o godzinie 6-tej wieczorem.

Imieniem Sekeyi I. i II. dyrektor Budownictwa miejs. Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

1. Rada m. zatwierdza projekt budowy pawilonu w parku Dra Jordana, wypracowany przez Budownictwo miejskie w lutym 1898 i udziela na budowę tegoż kredyt w kwocie 21.000 zł., pokryć się mający z zapasów kasowych.

2. Rada m. upoważnia Sekeyę I. do wykonania budowy w sposób, jaki Sekeya uzna za najodpowiedniejszy, bez dalszego odnoszenia się do Rady miasta.

W dyskusji zabierali głos r. m. Dr. Popiel, Dr. Ponikło i sprawozdawca.

Wniosek przyjęto. (L. 61600/97). —

Imieniem Sekeyi I. dyrektor Budown. miejskiego Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

Rada m. zatwierdza wypracowany przez Budowni-

ctwo miejskie dnia 10 listopada 1897 r. plan otwarcia nowych ulic w dzielnicy IV. w pobliżu gruntu przeznaczanego pod budowę wyższej szkoły przemysłowej i uchwała linie regulacyjne dla tychże ulic.

Wniosek przyjęto. (L. 64946/97). —

Imieniem Sekeyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:
Rada m. uchwali!

1. W celu przedłużenia ul. Topolowej aż do drogi Mogiłskiej, oraz w celu uregulowania, względnie rozszerzenia ulicy Lubomirskich na przestrzeni od ulicy Rakowieckiej do drogi Mogiłskiej, do uchwalonej przez Radę miejską szerokości 15 m. nabyć od p. Wandalina Beringera z jego realności l. w. h. 2108 Dz. VI. gm. kat. Kraków.

a) pod ulicę Topolową: część parceli gr. l. k. 947/25 o powierzchni 199 m.² czyli 55·32 □⁰, oznaczoną na planie Budownictwa miejskiego z dnia 20 grudnia 1897 r. kolorem czerwonym literami a, b, e, f, tudzież część parceli grunt. l. k. 949/4 o powierzchni 1208 m² czyli 335·86 □⁰ oznaczoną na tymże planie takimiż kolorem literami b, c, d, e, zatem o łącznej powierzchni 1407 m² czyli 391·18 □⁰;

b) pod ulicę Lubomirskich: część par. grun. l. k. 67/3 o powierzchni 3116 m.² czyli 866·35 □⁰ oznaczoną na wspomnianym planie kolorem czerwonym i liczbą parceli 67/6.

2. Wzamian za grunta wyżej pod 1. a) i b) wymienione odstąpi gmina m. Krakowa p. Beringerowi do linii regulacyjnej ulicy Lubomirskich ze swej parceli grunt. l. k. 953/1 część oznaczoną na powyższym planie kolorem zielonym i l. parceli 953/3 o powierzchni 268 m² czyli 74·50 □⁰, tudzież ze swej parceli grunt. l. k. 67/2 część oznaczoną na tymże planie kolorem czerwonym i l. parceli 67/7 o powierzchni 5 m.² czyli 1·39 □⁰, zatem razem 273 m.² czyli 75·89 □⁰, a nadto dopłaci temuż za nadwyżkę gruntu w ilości 143 □⁰, spowodowaną rozszerzeniem ulicy Lubomirskich z 12 do 15 m., kwotę 3575 zł., czyli w stosunku po 25 zł. za 1 □⁰.

3. Koszta spisania kontraktu, stempli, opłaty skarbowe, koszta wydzielania i t. p. poniesie wyłącznie gmina m. Krakowa.

4. Do podpisania kontraktu zamiany upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Władysława Nowackiego i Dra Walentego Staniszewskiego.

5. Fundusz potrzebny na pokrycie wydatku 3575 zł. wskazuje Sekcyja skarbową.

Wniosek przyjęto. (L. 68426/97). —

Imieniem Sekeyi IV. naczelnik IV. Wydziału Mgtu Banaś wnosi:

Rada m. uchwali!

Do podpisania postanowień dodatkowych do listu fundacyjnego fundacji stypendyjnej ś. p. Michała Marflewicza upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Dra Kasparka i Dra Cyfrowicza.

Wniosek przyjęto. (L. 68127/97). —

Imieniem Sekeyi II. radca Mgtu Felkel wnosi:

Rada m. uchwali!

Sprawozdanie o wpływie reformy podatkowej na gospodarstwo gminne*) przyjmuje się do wiadomości.

Wniosek przyjęto. (L. 64779/97). —

Imieniem Sekeyi I. dyrektor Budown. miejskiego Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

Rada miasta nadaje ulicy otwartej na gruntach Maślakówką zwanych, a łączącej ulicę Szlak z gminą Krowodrzą, nazwę „ulica Staszycza“; zaś ulicy granicznej między ulicą Krowoderską a młynówką Rudawą położonej, nazwę „ulica Czarnieckiego“.

W dyskusyi zabierali głos r. m. Dr. Cyfrowicz, Bartoszewicz i sprawozdawca.

Wniosek przyjęto. (L. 65861/97). —

Imieniem Sekeyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:
Rada m. uchwali!

Do zbadania kwestyi budowy tanich mieszkań dla robotników i przygotowania wniosków co do akeyi, jakaby gmina miasta Krakowa w tym względzie podjąć miała, wybrać z łona Rady miasta Komisję, złożoną z pięciu członków, z prawem przybrania członków z poza Rady miasta.

Wniosek przyjęto. (L. 50910/97). —

Celem porozumienia się co do tego wyboru zawieszają Przewodniczący posiedzenie na 5 minut. Rada przez aklamację wybiera do tej Komisji następujących r. m.: Beringera, Dra Jordana, Dra Lustgartena, Dra Ponikłę i Dra Pieniążka. —

R. m. Dr. Kohn zapytuje się, kiedy Prezydium zarządzi powołanie następującego radcy miejskiego w miejsce ś. p. Dra Stanisława Paszkowskiego.

Sekretarz Mgtu Dr. Sehlichting wyjaśnia, że ta sprawa jest na porządku dziennym posiedzenia najbliższego Sekeyi III. —

Koniec posiedzenia o godzinie 7-mej minut 45 wieczorem.

Sprawozdanie Sekcyi skarbowej

o wpływie reformy podatkowej na gospodarstwo gminne,

przyjęte do wiadomości przez Radę miejską na posiedzeniu w dniu 10 marca 1898.

W dniu 14 lutego 1895 r. Rada miasta na wniosek r. m. Dra Leo poleciła Sekcyi skarbowej, ażeby przeprowadziła badania nad wpływem reformy podatkowej na gospodarstwo gminne i przedstawiła w właściwym czasie wnioski Radzie miejskiej

Ponieważ gmina miasta Krakowa, poczynawszy od r. 1875 pobierała i pobiera dodatki do podatków stałych na potrzeby gminne, a mianowicie w czasie od r. 1875 do r. 1890 w wysokości 6%, w r. 1891 w wysokości 12%, zaś od r. 1892 w wysokości 22%, z którego to źródła dochodu wpłynęło:

w r. 1893	150.487 zł.	30 ct.
w r. 1894	172.648 „	16 „
w r. 1895	191.787 „	62 1/2 „
w r. 1896	186.653 „	27 „

przeto nieobojętną jest kwestya, jaki wpływ wywrze nowa ustawa podatkowa na finanse miejskie, skoro dodatki do podatków stanowią blisko 1/5 część dochodów budżetowych. Gmina miasta Krakowa pobierała i pobiera dodatek gminny do wszystkich podatków stałych, a zatem do:

*) Zamieszczone poniżej.

- a) podatku gruntowego,
- b) podatku domowo-czynszowego,
- c) do podatku idealnego czynszowego z nowych realności,
- d) do podatku zarobkowego i
- e) do podatku dochodowego.

Wskutek ustawy z dnia 25 października 1896 r. L. 250 Dz. u. p. wchodzącej w życie z dniem 1 stycznia 1898 r. uległ reformie dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy, to jest uległy zmianie bezpośrednie podatki osobiste, natomiast dotychczasowy podatek gruntowy i domowo czynszowy wraz z podatkiem 5 % z nowych domów co do wymiaru nie uległ żadnej zmianie.

Wprawdzie podatek domowo czynszowy doznał ma 10 % opustu, ale ten opust będzie dytyczył tylko samego podatku czynszowego, a nie pociągnie za sobą opustu w dodatkach autonomicznych, przeto nowa reforma podatkowa na dochód z dodatków gminnych przy podatkach realnych przypisywanych, nie wywrze żadnego wpływu.

Inaczej się atoli rzecz przedstawia z dodatkami do podatków, które zastąpiły dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy. Nowa wyżej wspomniana ustawa podatkowa o bezpośrednich podatkach osobistych, znosząc dotychczasowy podatek zarobkowy i podatek dochodowy, wprowadza w życie z dniem 1 stycznia 1898 nowe kategorie podatków, a mianowicie:

- 1) ogólny podatek zarobkowy,
- 2) podatek zarobkowy dla Towarzystw obowiązanych do publicznego składania rachunków,
- 3) podatek rentowy,
- 4) podatek osobisto dochodowy,
- 5) podatek pensyjny od wyższych poborów służbowych.

W ustawie przyjęto za zasadę:

- a) że państwo nie ma mieć z reformy żadnych większych dochodów nad dotychczasowe, które wszakże wskutek corocznego przyrostu ludności i powstania nowych przedsiębiorstw także corocznie wzrastają;
- b) że celem dokonanej reformy jest zmniejszenie wszystkim kontrybuentom podatków zarobkowego, gruntowego i domowego.

Aby te cele osiągnąć, a równocześnie nie uszczuplić dochodów państwa, potrzeba było znaleźć nowe źródło dochodu.

Wprowadzono więc obok innych nowy rodzaj podatku, tak zwany osobisto-dochodowy, który opłacać będą tylko ci kontrybucenci, którzy mają więcej jak 600 zł. rocznego czystego dochodu.

Wychodząc z zasady, że państwo nie ma mieć z reformy żadnych większych dochodów nad dotychczasowe, według art. VI. przepisów wprowadzających nową ustawę podatkową, dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy skontyngentowano w ten sposób, iż przypis na r. 1898 w powszechnym podatku zarobkowym obejmować będzie kwotę należności dotychczasowego podatku zarobkowego i dochodowego z dodatkiem wynoszącym 2½ % tej należności za rok 1898. Z tego zdawałoby się mogło, że kwota przypisu powszechnego podatku zarobkowego na rok 1898 będzie co najmniej taką samą, jaką stanowił dotychczasowy podatek zarobkowy łączony z dochodowym.

A gdy na mocy nowej ustawy Gmina będzie miała

prawo nakładania dodatków gminnych do powszechnego podatku zarobkowego, zdawałoby się mogło, że skoro nowy powszechny podatek zarobkowy ma przynosić tyle, ile dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy, że dodatek gminny do powszechnego podatku zarobkowego przyniesie tyle, ile przynosił od dotychczasowego przypisu podatku zarobkowego i dochodowego. Przypis ten jednak po bliższym rozpatrzeniu okazuje się niższym. Nowa ustawa o powszechnym podatku zarobkowym dzieli kontrybucentów na 4 klasy, a mianowicie:

Do pierwszej klasy zalicza ustawa tych, którzy płacą obecnie więcej niż 1000 zł. podatku.

Do drugiej klasy tych, którzy płacą więcej niż 150 zł., a nie więcej, niż 1000 zł.

Do trzeciej klasy, którzy płacą więcej niż 30 zł., a nie więcej, niż 150 zł.

Do czwartej klasy tych, którzy nie płacą więcej niż 30 zł.

Nowa ustawa przyznaje dla kontrybucentów klasy II. 14 % opustu, dla kontrybucentów klasy III. 21 % opustu, a dla klasy IV. 28 %, to znaczy, że kontrybucenci tych klas będą o taki procent mniej płacili od dotychczasowego wymiaru.

Nadto wielu kontrybucentów, którzy opłacali dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy, podlegać będzie nadal nie powszechnemu podatkowi zarobkowemu, ale podatkowi zarobkowemu od Towarzystw obowiązanych do składania publicznych rachunków, tudzież podatkowi rentowemu.

Ponieważ Magistrat sam nie posiadał materyałów potrzebnych do ocenienia choćby w przybliżeniu, jak się przedstawi dochód Gminy z 22 % dodatku gminnego wobec nowych podatków osobistych, gdy przy układaniu budżetu miejskiego na r. 1898 nie jest dla Gminy rzeczą obojętną, czy i o ile przy tej samej stopie procentowej dodatku gminnego, dochód gminny z tego źródła się zwiększy lub zmniejszy, przeto celem wyrobienia sobie zdania o wpływie nowej ustawy podatkowej na finanse miejskie, a zarazem, celem uzasadnienia kwoty z tytułu 22 % dodatku gminnego na r. 1898 w budżecie preliminarować się mającej, Magistrat odniósł się do tu-tejszej c. k. Administracji podatków o wyjaśnienie.

Magistrat zażądał wyjaśnienia, czy i o ile w przybliżeniu suma przypisu na r. 1898 powszechnego podatku zarobkowego, podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków i podatku rentowego będzie większą lub mniejszą od sumy dotychczasowego przypisu podatku zarobkowego i dochodowego, od którego Gmina 22 % dodatek gminny pobierała.

Suma spodziewanego przypisu podatku osobisto-dochodowego nie może być oczywiście braną w rachubę do obliczenia 22 % dodatku gminnego, albowiem z uwagi na art. XIII. nowej ustawy podatkowej dotąd jeszcze nie wiadomo, czy Gminie przysługiwać będzie prawo poboru dodatku gminnego do tego podatku.

Co do tej kwestyi ma się dopiero Sejm oświadczyć, a jak wiadomo, delegaci Wydziałów krajowych, na sesyi w Wiedniu odbytej, postanowili przedłożyć Wydziałowi krajowemu wnioski na czasowe uwolnienie tego podatku od dodatków autonomicznych.

C. k. Administracja podatków odezwą z dnia 12

listopada 1897 r. L. 9125 wyjaśniła, iż będzie wynosił na r. 1898:

a) kontyngent powszechnego podatku zarobkowego dla miasta Krakowa w przybliżeniu . .	101.463	zł.	18	ct.
b) niekontyngentowany podatek zarobkowy	3.680	"	—	"
c) od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków może wynosić powszechny podatek zarobkowy . .	61.888	"	85	"
d) preliminowano tytułem podatku rentowego	31.472	"	04	"
e) podatku od płac	858	"	—	"
Razem . .	199.362	zł.	07	ct.

Obliczony kontyngent powszechnego podatku zarobkowego obejmuje już kwotę po strąceniu opustu według ustawy przyznanego dla kontrybuentów II, III. i IV. klasy.

Według wyjaśnienia c. k. Administracyi podatków, oprócz wykazanego wyżej podatku zarobkowego od przedsiębiorstw, obowiązanych do składania publicznych rachunków, będzie przekazana do przypisu w c. k. Urzędzie podatkowym, przypadająca na Kraków część podatku zarobkowego od kolei północnej Cesarza Ferdynanda, kolei państwowej, galic. akcyjnego banku hipotecznego i banku krajowego.

Jaką będzie kwota przypisu w podatku pomienionych kontrybuentów, tego na razie oznaczyć c. k. Administracya podatków nie może.

Na podstawie wykazów, jakie Magistrat otrzymuje z tutejszego c. k. główn. Urzędu podatkowego, okazuje się, że w r. 1896:

Przypis w podatku zarobkowym wynosił	79.357	zł.	41	ct.
W dochodowym	137.547	"	96	"
Razem . . .	216.905	zł.	37	ct.

Porównując przypis w r. 1896 w podatku zarobkowym i dochodowym z preliminarzem przypisu bezpośrednich podatków osobistych, z wyłączeniem podatku osobistodochodowego na r. 1898, okazuje się, iż przypis podatków bezpośrednich i osobistych w r. 1896 wynosił 216.905 zł. 37 ct.

znany zaś preliminarz tych podatków na rok 1898 wynosi . . . 199.362 " 07 " a zatem mniej o 17.543 zł. 30 ct.

Z powyższego przedstawienia wynikałoby, że gmina miasta Krakowa w r. 1898 będzie miała mniejszy przypis w dodatkach do podatków o kwotę 3.859 zł. 53 ct. t. j. o 22% od 17.543 " 30 "

Według wyjaśnienia w krótkiej drodze w c. k. Administracyi podatków zasiągniętego, kwota przypisu na rok 1898 wyżej wspomniana 199.362 zł. 07 ct. będzie niewątpliwie większą, różnicę zaś wyżej wykazaną między przypisem na rok 1896 a preliminarzem na rok 1898

w kwocie 17.543 zł. 30 ct. pokryje niewątpliwie przypis podatków od kontrybuentów, którzy dotychczas tu podatku nie opłacali, a którym podatek według nowej ustawy przy mieście Krakowie przypisany będzie, a mianowicie odnosi się to do filii galic. akcyjnego banku hipotecznego i do banku krajowego, tudzież kolei Cesarza Ferdynanda i kolei państwowej.

Sądząc z rozmiarów interesów, jakie prowadzi filia banku krajowego, tudzież filia banku hipotecznego w mieście Krakowie, przypuszczać należy, że tangenta, przypadająca na Kraków z banku krajowego i z banku hipotecznego wyniesie około 17.000 zł., t. j. wyrówna mniej więcej ową różnicę przypisu w podatkach osobistych między rokiem 1896 a 1898.

Nadmienić wypada, iż na mocy dotychczasowych ustaw podatkowych kolej nie stała tu na przypisie z żadnym podatkiem. Według rozdziału II. ustawy z dnia 25 października 1896 L. 220 Dz. u. p. odnoszącego się do podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, a mianowicie według § 104, będzie przypisana odpowiednia tangenta podatku przy tutejszym c. k. głównym Urzędzie podatkowym tak dla kolei północnej, jak i dla kolei państwowej.

Przybędzie zatem gminie m. Krakowa dwóch bardzo poważnych kontrybuentów.

Dokładne obliczenie tangenty podatkowej od kolei na Kraków przypadającej jeszcze nie nastąpiło, według wyjaśnienia jednak, jakie w tej sprawie w krótkiej drodze zasiągnięto, dodatek gminny od samej kolei północnej, w wysokości 22% przypisany, wyniesie około 24.000 zł., nie licząc kolei państwowej.

Podnieść tu należy również, że nowa ustawa podatkowa ma na celu sprawiedliwszy rozkład podatków, zwolnienie słabszych sił podatkowych a obciążenie tych, którzy podatek rzeczywiście bez naruszenia siły podatkowej opłacać mogą.

Dotychczasowa ustawa o podatku zarobkowym była tego rodzaju, iż od podatku zarobkowego nikogo absolutnie nie uwalniała. Obecna ustawa przyznaje pewne ulgi i uwolnienia dla słabszych sił podatkowych.

Wobec dawniejszej ustawy stali na przypisie z podatkiem zarobkowym i dochodowym liczni kontrybuenti, którzy podatku z powodu ubóstwa nie opłacali i podatek im corocznie odpisywany bywał.

Według zapisków, jakie utrzymuje Wydział skarbowy Magistratu, okazuje się, że w ciągu jednego roku odpisuje się podatku z powodu niemożności ściągnięcia około 10.000 zł.

Gdy obecnie rozkład będzie sprawiedliwy, gdy stopy podatkowe będą o wiele niższe, gdy nadto będzie przyznany opust w podatku zarobkowym, spodziewać się należy, że rozkład podatku zarobkowego będzie tego rodzaju, iż kontrybuent nawet pod względem podatkowym słabszy, podatek w drobnej kwocie zapłacić będzie w możności.

Wskutek tego spodziewać się należy, że odpisy podatku z powodu nieściągłości nie będą tak liczne, przyczem i Gmina zyska, bo nie będzie traciła dodatków do podatków. A skoro się mówi o dodatkach do podatków, zaznaczyć tu wypada, że pod względem budowlanym miasto Kraków z każdym rokiem wzrasta. Suma przypisu podatku czynszowego wraz z idealnym podat-

kiem od domów wolnych przypisywanego, z każdym rokiem się podnosi: i tak, gdy suma przypisu tego podatku za rok 1896 wynosiła 670.043 zł. 08 ct. to na rok 1897 wraz z dodatkowymi
dotychczas przypisami wynosi 693.298 „ 16 „
a zatem suma przypisu wzrosła o . 23.255 zł. 08 ct.

Z powyższego przedstawienia wynika, że wskutek nowej reformy podatkowej wpływ dodatku gminnego do podatków stałych, od których Gmina będzie miała prawo pobierać i nadal dodatki gminne, nie będzie wcale mniej-

szy, lecz owszem większy, niż dotychczas, reforma zatem podatkowa nie wywrze wcale niekorzystnego wpływu na finanse gminy miasta Krakowa.

Kraków, dnia 23 listopada 1897 r.

Sprawozdawca:

Zygmunt Felkel m. p.
Rada Magistratu.

